



## MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de  
Administrare Fiscală

Direcția generală de soluționare  
a contestațiilor



Str. Apolodor, nr. 17  
sector 5, București  
Tel : +021 319 97 59  
Fax : +021 336 85 48  
e-mail :Contestatii.ANAF@mfinante.ro

### Decizia nr.     /     .2009

privind soluționarea contestațiilor depuse de SC X SA, înregistrate la  
Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. 906815 și 906816 din  
data de 31.03.2009

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul  
Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția  
Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța prin adresele nr.  
înregistrate la Ministerul Economiei și Finanțelor- Agenția Națională de  
Administrare Fiscală sub nr. din data de 31.03.2009 asupra contestațiilor  
depusse de SC X SA, cu sediul în București,.

Societatea contestă suma totală de lei din care suma de lei  
reprezintă TVA și suma de lei reprezintă accesorii aferente, stabilită prin  
deciziile pentru regularizarea situației nr. emise în baza proceselor verbale  
nr., încheiate de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și  
Operațiuni Vamale Constanța.

Chiar și în raport de data emiterii deciziilor pentru regularizarea  
situației, 27.02.2009 și 17.02.2009, contestațiile a fost depuse în termenul  
prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de  
procedură fiscală, republicată, fiind înregistrate la Direcția Regională pentru  
Accize și Operațiuni Vamale Constanța în data de 20.03.2009 și  
12.03.2009, conform ștampilei aplicată de Serviciul registratură pe  
originalul contestațiilor.

Constatând că în speța sunt îndeplinite dispozițiile art.205 și 209  
alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură  
fiscală, republicată, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția nr. din  
Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1354/2007 privind actualizarea  
marilor contribuabili din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 753/2006  
privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu  
modificările ulterioare și având în vedere prevederile pct. 9.5 din Ordinul  
Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind

aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit caruia *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Agenția Națională de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze cele două contestații formulate de S.C. X SA.

I. Prin contestațiile formulate societatea arată că prin declarațiile vamale nr. și nr., a pus în liberă circulație în procedura de declarare incompletă cantitatea de 54.748.292 kg țiței CPC BLEND, respectiv cantitatea 60.000.000 kg titei CPC BLEND, produs de bursă, aplicând prevederile art. 144 alin 1 lit. a pct. 8, prima liniuță și lit. e din Codul fiscal, beneficiind astfel de scutire de TVA pentru bunurile puse în liberă circulație.

Societatea arată că din analiza prevederilor art. 125<sup>1</sup> alin 1 pct. 7, art. 162 lit. g, art. 163 lit. a și coroborate cu prevederile art. 175 alin 1 lit. b din Codul fiscal, rezulta că țițeiul, ce are codul NC 2709 se încadrează în categoria produselor energetice.

De asemenea societatea arată că din coroborarea prevederilor legale invocate rezulta cu claritate că din punct de vedere al titlului VI “Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal, voința legiuitorului este de a considera că fiind produse accizabile, orice produs energetic menționat la art. 175 alin 1 din Codul fiscal, astfel că în speța se aplică scutirea prevăzută la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8, prima liniuță și lit. e din Codul fiscal.

Societatea arată că din punct de vedere al titlului VI “Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal, legiuitorul nu face distincție între produsele energetice pentru care se datorează accize, produsele energetice pentru care nu se datorează accize și produsele energetice care intra sub incidența Secțiunii a 4-a “Regimul de antrepoziție” și secțiunii a 5-a “Deplasarea și primirea produselor accizabile în regim suspensiv din cadrul titlului VII “ Accize și alte taxe speciale”.

Referitor la constatarea organului de control care limitează aplicarea art. 144 alin 1 lit. a pct. 8, prima liniuță și lit. e din Codul fiscal doar în ceea ce privește produsele energetice pentru care se datorează accize, societatea arată că au fost încălcate prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și

principiul de drept „acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie sa distinga”.

Referitor la constatarea organelor vamale că nu a prezentat odata cu declarația vamală de import dovada necesara atestarii intrării mărfurilor in regim de antrepozit de TVA societatea arată că formalitățile vamale au fost efectuate la momentul in care titeiul era plasat in rezervoarele SC O SA din incinta antrepozitului fiscal si a prezentat autoritatii vamale factura proforma, document de transport, certificat de calitate, scrisoare conosament, certificat de conformitate si certificat de cantitate emis de Romcontrol si semnat de SC O prin care s-a facut receptia cantitaților de țigări importate.

Societatea arată că in vederea efectuării formalitatilor vamale de punere in libera circulatie, respectiv de a asigura expedierea țigărilor importat catre rafinariile X, autorizate ca antrepozite fiscale si implicit ca antrepozite de TVA, a depozitat titeiul in doua rezervoare aparținând SC O SA prin depunerea declaratiilor sumare nr. 9/23.01.2009 si nr. 14/12.02.2009.

Rezervoarele in cauza sunt situate in incinta zonei autorizate ca antrepozit fiscal, fapt confirmat de depozitar prin adresa nr. si adresa nr..

Societatea arată că in mod eronat si fara temei legal organele vamale au constatat ca a beneficiat de scutirea de TVA prevăzuta la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 din Codul fiscal intrucat nu există nicio restrictie referitoare la tipul produselor accizabile plasate sub acest regim sau la spatiile de descărcare/depozitare din cadrul unei locatii autorizate ca antrepozit fiscal.

De asemenea, societatea arata ca potrivit prevederilor art. 180 alin 1 din Codul Fiscal si pct. 9<sup>1</sup> alin 1 din Normele de aplicare a codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004 nu are relevanta in cauza faptul ca rezervoarele din antrepozitul fiscal apartinand SC O nu sunt autorizate sa functioneze ca antrepozit fiscal atata timp cat aceste rezervoare se afla in incinta antrepozitului fiscal, pentru care exista o autorizatie de antrepozit fiscal.

De asemenea, societatea arata ca locatia unde a fost depozitat titeiul din import are si autorizatie de antrepozit vamal, astfel ca poate beneficia de de scutirea de TVA prevazuta la art. 144 alin 1 lit a pct 4 din Codul fiscal.

Societatea arata ca din antrepozitul fiscal al SC O SA petrolul a fost transportat direct catre antrepozitele fiscale ale SC X SA, acest

transfer neconstituind o livrare de bunuri in sensul prevederilor art. 128 din Codul Fiscal , neintrând in sfera de aplicare a TVA.

Societatea solicită admiterea contestatiilor și anularea deciziilor pentru regularizarea situației nr. emise in baza proceselor verbale nr..

Societatea depune in sustinerea contestatiei adresele Directiei de Legislatie in Domeniul TVA nr. si adresa Directiei de Legislatie in Domeniul Accizelor prin adresa nr..

II.Prin deciziile pentru regularizarea situației nr. si nr. emise in baza proceselor verbale nr si nr., reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanta au constatat urmatoarele:

SC X SA, a efectuat cu declarațiile vamale nr. I si nr., punerea in liberă circulație, în procedura de declarare incompletă, a cantitatii de 54.748.292 kg țitei CPC BLEND si respectiv a cantitatii de 60.000.000 kg titei CPC BLEND, produs de bursă.

Organele vamale au constatat ca titeiul, incadrat in nomenclatura combinata la pozitia 27.09 este definit ca produs energetic, in intelesul prevederilor art. 175 alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, iar produsele energetice pentru care se datoreaza accize sunt enumerate la alin.3 al aceluiasi articol, printre care nu figureaza si titeiul.

De asemenea, organele vamale arata ca sunt supuse unei accize, potrivit art. 175 alin 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal produsele energetice altele decat cele de la alin 3 daca sunt destinate a fi utilizate, puse in vanzare drept combustibil pentru incalzire sau combustibil pentru motor, or prin inscrierea in declaratia vamala a codului adițional X999 in rubrica 33 a declaratiei vamale, caruia nu ii corespunde o obligatie de plata a unei accize , titularul declara faptul ca marfa este importată in alte scopuri decat a fi utilizata ori pusa in vanzare drept combustibil pentru incalzire sau combustibil pentru motor, fapt sustinut si de declaratia pe propria raspundere nr..

Organele vamale arata că titeiul neregasindu-se printre produsele energetice enumerate la art. 175 alin 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, acesta nu este produs accizabil si nu ii sunt aplicabile prevederile Sectiunii a 4-a “Regimul de antrepozitare” si sectiunii a 5-a “Deplasarea si primirea produselor accizabile in regim suspensiv din cadrul titlului VII “ Accize si alte taxe speciale”.

Organele vamale au constatat ca societatea nu a prezentat odata cu declaratiile vamale de import dovada necesara atestarii intrarii marfurilor intr-un antrepozit de TVA in sensul prevazut la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 liniuta 2 din Codul fiscal, SC O SA nefiind autorizata sa functioneze ca antrepozit de TVA in acest sens, putand functiona ca antrepozit de TVA

numai in cazul depozitarii, in antrepozitul fiscal a produselor energetice accizabile.

De asemenea, organele vamale arata ca prin adresa nr., SC O SA a comunicat autoritatii vamale faptul ca marfa se afla depozitata in rezervoarele care nu sunt autorizate sa functioneze ca antrepozite fiscale si implicit nici ca antrepozite de TVA.

Organele vamale, in conformitate cu prevederile art. 136 alin 2, art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 liniuta 2, art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 204 alin 1 lit.a din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, au stabilit in sarcina societatii suma totală de lei din care suma de lei reprezinta TVA si suma de lei reprezinta majorari de întârziere.

**III.** Având in vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare și de organele de control, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de lei din care suma de lei reprezinta TVA si suma de lei reprezinta majorari de întârziere aferente ***cauza supusă soluționării este daca organele de soluționare se pot pronunța daca societatea indeplinea conditiile pentru a beneficia de scutirea TVA prevazuta la art. 144 alin 1 lit a pct. 8 si lit e din Codul fiscal, in condițiile in care organele de control vamal nu au analizat dacă ulterior importului marfa a fost plasată in antrepozit fiscal care devine antrepozit de TVA fara nicio altă formalitate si dacă societatea contestatoare, titulară a regimului vamal solicitat pentru țigetele introdus in țara era autorizată sa functioneze ca antrepozit fiscal.***

În fapt, SC X SA, a efectuat cu declarațiile vamale nr. si nr., punerea in liberă circulație, în procedura de declarare incompletă, a cantitatii de 54.748.292 kg țigetei CPC BLEND si respectiv cantitatii de 60.000.000 kg titei CPC BLEND, produs de bursă.

Prin declaratiile de punere in libera circulatie societatea a completat la rubrica 37 codul 0700-punere in libera circulatie simultan cu plasare in antrepozit diferit de antrepozitul vamal, respectiv bunuri plasate in regim de antrepozit de TVA, beneficiind astfel de scutire de TVA pentru bunurile puse in liberă circulație in conformitate cu prevederile art. 144 alin 1 lit. a pct. 8, prima liniuta si lit.e din Codul fiscal.

Odata cu declaratia de punere in libera circulatie societatea a depus declaratia pe propria raspundere nr. prin care titularul declara faptul ca marfa este importată in alte scopuri decat a fi utilizata ori pusă in vanzare

drept combustibil pentru incalzire sau combustibil pentru motor, conform prevederilor art. 175 ^4 alin 1 pct. 2 lit a din Codul Fiscal.

Anterior punerii in libera circulatie, titeiul, avand ca tara de origine, Kazahstan, a fost plasat dupa descarcarea din nave in depozit temporar, in depozitele SC O SA, cu declaratiile sumare nr..

Organele vamale au constatat ca societatea, la punerea in libera circulatie a marfurilor, a beneficiat in mod neintemeiat de scutirea de la plata TVA prevazuta la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, pe motiv ca titeiul nu este produs accizabil, iar locul unde a fost depozitat titeiul, respectiv rezervoarele SC O SA, nu este autorizat sa functioneze ca antrepozit de TVA.

In drept, art. 144 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, prevede:

*Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri*

*(1) Sunt scutite de taxă următoarele:*

*a) livrarea de bunuri care urmează:*

[...]

*8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:*

*- pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul [art. 4](#) lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;*

*- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;*

*b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);*

[...]

***e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.***

De asemenea art. 2 din Ordinul ministrului finantelor publice nr.2218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, prevede:

*(1) Conform [art. 144](#) alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, se consideră antrepozite de taxă pe valoarea adăugată:*

*a) pentru produsele accizabile, prevăzute la [art. 125^1](#) alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, orice locație situată în România, definită ca antrepozit fiscal în sensul [art. 163](#) lit. c) din Codul fiscal;*

*b) pentru bunurile prevăzute la alin. (3), o locație situată în România și definită ca atare prin ordin al ministrului finanțelor publice.*

(2) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, conform [art. 144](#) alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;  
[...]

(3) Plasarea în regimul de antrepozit de TVA prevăzut la alin. (1) lit. b) se limitează la bunurile cu următoarele coduri tarifare:  
[...]

13. Uleiuri minerale (inclusiv propan și butan; țiței) 2709  
2710, cu excepția elor care fac biectul antrepozitului fiscal”

Astfel, potrivit dispozițiilor legale invocate, este scutit de taxa pe valoarea adăugată importul de bunuri care urmează a fi plasate în regim de antrepozit de TVA.

În același sens este și adresa Direcției de Legislație în Domeniul TVA nr., aflată în copie la dosarul cauzei, transmisă societății contestatoare unde se precizează ca “importul de țiței care urmează a fi plasat în regim de antrepozit fiscal, beneficiază de scutire provizorie de la plata TVA, prevăzută la art. 144 alin 1 lit. e.”

De asemenea prin adresa nr., aflată în copie la dosarul cauzei, Direcția de Legislație în Domeniul TVA, transmisă SC X SA a precizat că “potrivit prevederilor art. 144 alin 1 lit a pct. 8 din Codul Fiscal, livrările de bunuri care urmează a fi plasate în regim de antrepozit de taxa pe valoarea adăugată reprezintă operațiuni scutite de TVA cu drept de deducere.

Prin urmare, conform prevederilor de mai sus, importul de bunuri care urmează a fi plasate într-un antrepozit fiscal, care devine în mod automat și antrepozit de TVA, este scutit de TVA conform art. 144 alin 1 lit. e din Codul fiscal. Scutirea prevăzută la art. 144 alin 1 lit a pct. 8 și lit e din Codul fiscal nu este opțională, iar faptul că, așa cum precizați în adresa dvs., nu solicitați în vama aplicarea scutirii, nu are nicio relevanță.”

De asemenea, prin adresa Direcției de Legislație în Domeniul TVA nr, transmisă Autorității Naționale a Vămilor se precizează că “produsele energetice de origine necomunitară, puse în liberă circulație în România și plasate în regim de antrepozit de TVA, beneficiază de scutirea provizorie de la plata TVA, în condițiile prevăzute în normele aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2218/2006”.

În același sens s-a pronunțat și Direcția de Legislație în Domeniul Accizelor prin adresa nr., aflată la dosarul cauzei, unde a precizat că “având în vedere utilizarea țițeiului, respectiv pentru producția de alte produse

*energetice accizabile care obligatoriu se realizeaza in antrepozite fiscale, in aceasta situatie titeiul poate fi plasat in acele antrepozite fiscale.”*

Prin urmare, importul de bunuri care urmeaza a fi plasate intr-un antrepozit fiscal, care devine in mod automat si antrepozit de TVA, poate beneficia de scutirea provizorie de la plata TVA, prevazuta la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare.

Referitor la invocarea de catre organele vamale a faptului ca depozitele SC O SA in care a fost depozitata marfa pana la efectuarea formalitatilor de vamuire nu erau autorizate ca antrepozite fiscale si implicit ca antrepozite de TVA, se retine ca societatea, dupa descarcarea din nave, pentru marfa neindigenata, a depus declaratiile sumare nr. 9/23.01.2009 si nr. 14/12.02.2009, conform art. 43 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar care prevede:

*“În conformitate cu art. 45, mărfurile prezentate în vamă în sensul art. 40 sunt cuprinse într-o declarație sumară.*

*Declarația sumară se depune imediat ce mărfurile au fost prezentate în vamă.”*

De asemenea, potrivit art. 49 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, *„atunci când mărfurile sunt cuprinse într-o declarație sumară, trebuie îndeplinite formalitățile necesare pentru a li se acorda o destinație vamală în termen de:*

*a) 45 zile de la data depunerii declarației sumare, în cazul mărfurilor transportate pe cale maritimă,*

*iar potrivit art. 50 din același act normativ “până în momentul când li se atribuie destinația vamală, mărfurile prezentate în vamă pot obține, după ce au fost prezentate, statutul de „mărfuri depozitate temporar”. Aceste mărfuri sunt numite în continuare „mărfuri depozitate temporar”.*

*Astfel, marfa depozitata temporar, si care a facut obiectul declaratiilor sumare nr., potrivit art. 51 din același act normativ, poate “fi depozitata doar în locuri aprobate de autoritățile vamale în condițiile prevăzute de acele autorități.”*

In aceste conditii, titeiul de origine necomunitara, si plasat in depozit temporar, in rezervoarele apartinand SC O SA, pana la acordarea unei destinatii vamale a fost plasat in mod legal in aceste depozite autorizate ca antrepozite vamale.

Aceasta intrucat pana la punerea in libera circulatie a marfurilor si acordarea liberului de vama, moment in care marfa dobandeste statut comunitar, nu putea fi plasata in antrepozit fiscal intrucat potrivit pct I din anexa 1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr.2218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutiilor de taxă pe valoarea adăugată



pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, “regimul de antrepozit TVA se referă numai la bunurile comunitare”, astfel ca în speta nu are nicio relevanță dacă depozitele SC O SA sunt autorizate ca antrepozite fiscale, întrucât la momentul depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație, nu SC O SA solicită regimul vamal, ci proprietarul marfurilor, respectiv SC X SA.

Astfel, având în vedere că prin declarațiile vamale de punere în liberă circulație societatea a completat rubrica 37 cu codul de regim 0700- Punere în liberă circulație și în mod simultan plasare sub un regim de antrepozit altul decât un regim de antrepozit vamal”, conform Ordinului prezidentului Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 9988/2006 pentru aprobarea normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare și a documentului administrativ unic, organele vamale aveau obligația de a verifica dacă titeiul a fost plasat în antrepozite fiscale, dacă antrepozitarul este autorizat să funcționeze în această calitate de către Ministerul Finanțelor Publice, respectiv dacă plasarea marfurilor în antrepozitul fiscal respectă prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr.2218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare.

Totodată, în cadrul operațiunilor de control vamal ulterior, efectuat în baza Ordinului Viceprezidentului Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7521/2006, organele vamale aveau obligația să verifice destinația țiteiului importat de societate, respectiv către ce entitate a fost livrat țiteiul pompat prin conducte de SC O SA și cu ce titlu.

Astfel, având în vedere că prin procesele verbale nr. care au stat la baza emiterii deciziilor pentru regularizarea situației nr., organele vamale nu au efectuat verificări cu privire la aspectele menționate mai sus, arătând doar faptul că titeiul nu este produs accizabil, iar locul unde a fost depozitat titeiul, respectiv rezervoarele SC O SA, nu este autorizat să funcționeze ca antrepozit de TVA, societatea beneficiind în mod neintemeiat de scutirea de de la plata TVA prevăzută la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța dacă pentru importurile de țitei care au făcut obiectul controlului societatea îndeplinea condițiile pentru a beneficia de scutirea TVA prevăzută la art. 144 alin 1 lit a pct. 8 și lit e din Codul fiscal.

Mai mult, în conformitate cu prevederile pct. 44 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional

de bunuri, prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, *“documentul de plasare trebuie emis la momentul în care bunurile intră în antrepozitul TVA și trebuie să cuprindă minimum următoarele:*

- a) *data de intrare a bunurilor;*
- b) *numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;*
- c) *numărul autorizației;*
- d) *adresa antrepozitului;*
- e) *numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare în regim;*
- f) *numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale persoanei care plasează bunurile în regimul de antrepozit de TVA;*
- g) *denumirea exactă și cantitatea bunurilor în starea în care sunt plasate în antrepozitul de TVA;*
- h) *o mențiune referitoare la:*
  1. *documentul de import, când plasarea urmează unui import de bunuri în România;*
  2. *factura primită de persoana care face o achiziție intracomunitară sau la autofactura menționată în [art. 155<sup>1</sup>](#) alin. (1) din Codul fiscal sau, în cazul unei achiziții intracomunitare asimilate menționată în [art. 130<sup>1</sup>](#) alin. (2) din Codul fiscal, la documentul care justifică în celălalt stat membru transferul în România, atunci când plasarea urmează unei achiziții intracomunitare asimilate.*
  3. *factura primită de la furnizor atunci când plasarea urmează unei livrări de bunuri în România;*
  4. *un document specific ce urmează a fi instituit în cazul transferurilor locale, în România.*

In consecinta fata de sustinerea organului vamal din cuprinsul proceselor verbale nr. care au stat la baza emiterii deciziilor pentru regularizarea situatiei nr., in sensul ca *“societatea nu a prezentat odata cu declaratiile vamale de import dovada necesara atestarii intrarii marfurilor intr-un antrepozit de TVA in sensul prevazut la art. 144 alin 1 lit. a pct. 8 liniuta 2 din Codul fiscal”* se retine ca la momentul solicitarii regimului de punere in libera circulatie si in mod simultan plasare sub un regim de antrepozit altul decat un regim de antrepozit vamal, cod de regim 0700, organele vamale aveau obligatia sa solicite importatorului prezentarea documentelor prevazute de lege, necesare in vederea acordarii regimului solicitat.

In consecinta, in conformitate cu prevederile art.216 (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, deciziile pentru regularizarea situatiei nr. emise in baza proceselor

verbale nr. vor fi desfiintate pentru suma de lei reprezentand TVA si suma de lei reprezentand majorari de întârziere aferente, urmand ca organele vamale sa procedeze la reanalizarea cauzei in functie de cele precizate prin prezenta decizie si in conformitate cu prevederile legale incidente in perioada verificata.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 144 alin 1 lit. a pct. 8, art. 2 din Ordinul ministrului finantelor publice nr.2218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, art.210 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare, se:

## **DECIDE**

Desfiintarea deciziilor pentru regularizarea situației nr. emise in baza proceselor verbale nrincheiate de reprezentantii Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanta, pentru suma totală de lei din care suma de lei reprezinta TVA si suma de lei reprezinta majorari de întârziere aferente, urmand ca organele vamale, sa procedeze in conformitate cu cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti, in termen de 6 luni de la data comunicarii